

रश्चरणं नाम पुर-इव ह वै श्रिया यशसा भवति य एवमेतद्वेद ॥ २० ॥ तद्वाऽए-
तदेव पुरश्चरणम् । य एष तपति स एतस्यैवावृता चरेद्भृंहं गृहीत्वैतस्यैवावृतम-
न्वावर्तेत प्रतिगीर्यैतस्यैवावृतमन्वावर्तेत ग्रहं ह्रुत्वैतस्यैवावृतमन्वावर्तेत स
हैष भर्ता स यो हैवं विद्वानेतस्यावृता शक्नोति चरितुं शक्नोति हैव भार्या-
भर्तुम् ॥ २१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [६. ७.] ॥

या वै दीक्षा सा निषत् । तत्सत्त्वं तस्मादेनानासतऽइत्याहुर्धृ यत्ततो यज्ञं
तन्वते तद्यन्ति तन्नयति यो नेता भवति स तस्मादेनान्यतीत्याहुः ॥ १ ॥ या ह
दीक्षा सा निषत् । तत्सत्त्वं तदयनं तत्सत्त्वायणमथ यत्ततो यज्ञस्योदृचं गृत्वोत्ति-
ष्ठति तदुत्थानं तस्मादेनानुदस्युरित्याहुर्नितु पुरस्ताद्वदनम् ॥ २ ॥ अथ दीक्षि-
ष्यमाणाः समवस्यन्ति । ते यद्यग्निं चेष्यमाणा भवन्त्यर्णिष्वेवाग्नीत्समारोक्ष्योपस-
मायन्ति यत्र प्राजापत्येन पशुना यक्ष्यमाणा भवन्ति मथिवोपसमाधायोदृत्याहुव-
नीयं यज्ञतऽएतेन प्राजापत्येन पशुना ॥ ३ ॥ तस्य शिरो निदधति । तेषां यदि
तदहर्दीक्षा न समैत्यर्णिष्वेवाग्नीत्समारोक्ष्य यथायथं विपरेत्य जुह्वति ॥ ४ ॥ अथ
यदहरेषां दीक्षा समैति । अर्णिष्वेवाग्नीत्समारोक्ष्योपसमायन्ति यत्र दीक्षिष्यमाणा
भवन्ति गृहपतिरेव प्रथमो मन्थते मध्यं प्रति शालाया अथेतरेषामर्धा दक्षिणात
उपविशत्यर्धा उत्तरतो मथिवोपसमाधायैकैकमेवोल्मुकमादायोपसमायन्ति गृह-
पतेर्गार्हपत्यं गृहपतेरेव गार्हपत्याहुदृत्याहुवनीयं दीक्षते तेषां समान आहु-
वनीयो भवति नाना गार्हपत्या दीक्षोपसत्सु ॥ ५ ॥ अथ यदहरेषां क्रयो भवति
। तदहर्गार्हपत्यां चितिमुपदधात्यथेतरेभ्य उपवसथे धिष्यान्वैसर्जिनानां काले
प्राच्यः पत्न्य उपसमायन्ति प्रजहत्येतानपरानग्नीन्द्रतऽएव वैसर्जिने ॥ ६ ॥ राजानं
प्रणयति । उद्यत एवैष आग्नीधीयोऽग्निर्भवत्यथैतऽएकैकमेवोल्मुकमादाय यथा-
धिष्यं विपरायन्ति तैरेव तेषामुल्मुकैः प्रघ्नतीति ह स्माह याज्ञवल्क्यो ये तथा